

عنوان مقاله:

ارزیابی تحقق پذیری پیش بینی های کاربری اراضی و پیشنهاد های جهات توسعه در طرح جامع شهر ساری

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه بین المللی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سید حسن رسولی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور مرکز ساری

فاطمه کی پور - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور مرکز ساری

اعظم طایفه - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور مرکز ساری

سپیده رضایی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور مرکز ساری

خلاصه مقاله:

در حالی که بیش از چهار دهه از عمر اولین طرح های جامع در ایران می گذرد، روند تهیه این طرح ها با تغییرات کم و بیش هنوز ادامه دارد و در اکثر شهرهای کشور، نسل سوم و حتی چهارم طرح های جامع در حال تهیه و اجرا است، طرح جامع شهری بیشتر به منظور ترویج ضوابط شهرسازی، کنترل توسعه شهرها، هماهنگ سازی بخش های مختلف شهر و شناخت حوزه های نفوذ شهر تهیه می شود. بر اساس مدارک موجود محدوده شهرسازی در حد فاصل سال های 1,335 تا 1,345 افزایش محدودی به سمت جنوب - جنوب غربی، غرب، (کمی) در شمال و نواری در شرق تا حوالی تاجن داشت. در سال 1355 اولین طرح جامع برای فهم تهیه شد ولیکن و تداخل با انقلاب اسلامی نهایتا در سال 1,361 به تصویب رسید. شروع مطالعات اولین طرح جامع شهرستان 1,353 بوده است. طرح جامع نخست پیش بینی کرده بود که پارسال 1,365 مساحت 1,322 هکتار و جمعیت آن به 117000 نظر برسد که عمل این اتفاق نیفتاد و شهر هم به لحاظ مساحت و هم به لحاظ جمعیت از پیش بینی ها سبقت گرفت به عبارتی پیش بینی جمعیت شهر و اولین طرح جامع آن کمتر از آنچه که وجود یافته بود (73%) در مقابل مساحت شهر 500 هکتار بیش از پیش بینی صورت گرفته افزایش یافت. در دوره دوم طرح جامع برای شهر تهیه گردید و در سال 1,374 به تصویب شورای عالی معماری و شهرسازی ایران رسید. در طرح جامع موضوع که افق آن سال 1,385 بود مساحت شهر می بایست به 2,765 هکتار می رسید جمعیت شهر در این مثال (در محدوده قانونی) به 260,000 نفر و مساحت 1,379 با اصلاحیه ناشی از منطقه ای شدن که در سال 1,377 مساحت قانونی آن را 3000 هکتار رسانید. استفاده در این پژوهش، ارزیابی کمی طرح جامع با بررسی تطبیقی داده های پیشنهادی و مقایسه آن با داده های وضع موجود است. در واقع ابتدا بر اساس داده های وضع موجود، تحقق پذیری و افق جمعیتی شهرسازی مورد ارزیابی قرار می گیرد. سپس با تطبیق سطوح و سرانه های کاربری در پیشنهادات طرح با آمار وضع موجود، تناسبات، کمبودها و زیاد بودهای کاربری های موجود در سطح شهرسازی بررسی شده است. و از نرم افزار GIS نیز در این پژوهش استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

ارزیابی، طرح جامع، پیشنهادهای کاربری اراضی، شهر ساری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/587924>

